

Drugovi i drugarice!

Za nas sve u Vinkovcima koji radimo na polju kulture današnji dan je velik dan. Mnogo godina je prošlo kako se javila ideja da se u Vinkovcima otvori galerija slika, kako bi se u njoj skupilo sve ono što je bilo do tada nepristupačno širem krugu ljudi - publici. Mnogo je vremena prošlo i bila su potrebna mnoga uvjeravanja i razuvjeravanja još od onih dana kada se ideja rodila o galeriji slika, i da se ona načini na tavanu postojeće zgrade. Tadašnji direktor prof. Josip Korda stupio je u vezi sa arhitektom Katušićem i naručio od njega prvi projekat za galeriju. Ovdje moramo reći da je prof. Korda tom prilikom postupio sa velikom dozom razumijevanja. No stvar koja je bila dobro zamišljena nije se ipak mogla realizirati jer se uvijek javio jedan faktor koji je toliko prisutan u kulturi i prosvjetli, a to je novac. Završeni projekti stajali su u ladicama - slike u depoima. Dobro zamišljena ideja nije se mogla ostvariti i za njeno ostvarenje trebalo je čekati punih 10 godina.

1964 godine gradski muzej dobio je iz opće društvene imovine kuću u ul. JNA 3 - da je adaptira za potrebe galerija slika. Zgrada je pod zaštitom kao kulturni spomenik jer je jedna od najljepših spomenika graničarske arhitekture u Vinkovcima. No bila je prepuna stanara tako da je njihov problem oko preseljenja trajao ni manje ni više oko godinu dana. Kolektiv Gradskog muzeja bio bi nemoćan da nije imao punu pomoć Općinske skupštine predsjednika druga Dragutina Zanića, direktora komunalnog zavoda arhitektura Vladu Pružinca i dr. odgovornih faktora iz vlasti koji su u tim danima imali mnogo razumijevanja zahtjeva tog kolektiva. Nove nacрте za adaptaciju izradio je ing. arhitekture Edo Šerning po kojima je sama adaptacija i izvedena, uz suradnju nadzornog organa općine ing. arhitekture Pružinca. Radovi na adaptaciji završeni su 25. X 1966 godine a radove je izvršilo gradjevno poduzeće "Usluga" Vinkovci.

Novi objekat nije po svojom veličini takav da bi ga mogli staviti i ubrajati u velike objekte. On bi se mogao ubrojiti u srednje po veličini, no za potrebe ovog kraja on će odigrati u kulturi i prosvjetli sigurno značajnu ulogu. Sam objekat sastoji se od dva dijela: u prizemlju izložbeni salon, a u prvom katu stalni postav galerije. Prizemni dio veličine je da se u njemu mogu smjestiti oko 35 većih radova ili oko 45 manjih radova, po prostoru potpuno odgovara jer je intimne i tople arhitekture.

Na prvom katu prostorije su nešto veće tako da se može reći da u njih stane između 70-80 radova. U slučaju velikih revijalnih izložbi koristio bi se prostor likovnog salona i galerije. To će biti slučaj već u drugoj polovici 12 mjeseca kada treba otvoriti izložbu slikara slavonske podružnice udruženja likovnih umjetnika Hrvatske. Rad galerije i likovnog salona zamišljen je na jednom širem planu Slavonije i ta ustanova uklapa se u jedan sâstem galerija koje već postoje i rade. To su galerije u Osijeku, Vukovaru, Brodu, i galerija u našoj susjednoj republici u gradu Šidu, sa kojom smo u zajednici organizirali ovu prvu izložbu u našim novim prostorima. Savo Šumanović je danas značajno ime u jugoslavenskoj umjetnosti, a osim toga on je rođen u Vinkovcima i mi smo počašćeni što možemo pozdraviti njegovo prisustvo preko

njegovih slika u našoj sredini. Ujedno napominjen da je ta izložba došla u Vinkovce zahvaljujući punom razumijevanju majke Šumanović i sa ovog mjesta u ime našeg kolektiva najtoplije joj se zahvaljujemo.

Organizacija likovnog života u jednom gradu nemoguća je bez nekih specifičnih elemenata za likovni život: prostori i otčupi. Prije 7-8 godina u našem gradu umjetnici su izlagali svoja djela zahvaljujući dobroti kolektiva gradske knjižnice te smo imali godišnje 4-5 izložbi. Kod gradjanstva imali smo veliki broj posjetilaca, tako da su sve izložbe bile uvijek dobro posjećene. No poslije adaptacije knjižnice u savremeniji oblik samouslužni prostor za izlaganje je znatno smanjen tako da su izložbe bile više nego čista improvizacija. Časno pod takovim uslovima ništa mogla doći do izražaja umjetnička djela niti cijelana izložbe. Prema tome serija izložbi potpuno je nestala i one su na kraju postale prava rijetkost. Rješavanjem izložbenog prostora sada je nadjeno u likovnom salonu koji će biti otvoren za svakog dobrog slikara koji može nešto pružiti našoj sredini.

Likovni salon će organizirati izložbe svih slikara koji gostuju u Slavoniji i koji su interesantni za naš kraj. Ujedno likovni salon uklopit će se u ciklus izložaba koje će organizirati osječka i vukovarska galerija. U likovnoj umjetnosti vinkovčani su dali veliki broj priznatih imena u umjetnosti, da navedemone neka: Radauš Vanja, Ružić Branko, Domac Ivan, Kuman Antun, Kopač Slavko i još mnogi drugi i kada bi ih želili sve nabrojati došli bi do broja 32. Taj broj će se povećavati jer nastupaju mladi koji su završili akademiju ili koji stoje pred završetkom. Da nabrojimo neke: Biljan Zdenka, Bedić Ivan, Šipoš itd.

Jedan impozantan broj naših slikara vinkovčana sa kojim se može pđičiti svaki grad u Jugoslaviji. Galerija ne će imati zadatak da sakuplja isključivo velike klasike naše umjetnosti nego da da mjesta našim umjetnicima da se oni nadju svi na okupu u toj našoj ustanovi.

Pošto prostori nisu veliki postavēt će se mjenjati češće tako da će publika moći dobiti jedan presjek kroz našu umjetnost. Prvi postav galerije je i zamišljen tako od najstarijih platna u našem depou formiran je uvodni dio a zaključni dio je umjetnost između dva rata u Hrvatskoj koji je postavljen u saradnji sa osječkom galerijom slika.

Na kraju sa ovog mjesta naše svečane sjednice naš kolektiv zahvaljuje se svim onima koji su nam pomogli direktno ili indirektno u našim naporima oko formiranja te kulturne ustanove.

A i hvala vama !

*Jovana Kopyić za
straniku galerije
7. XI. 1966.*